

Posudek na bakalářskou práci:

T. Hrušková: Fungování procesu agenda-setting.

FHS UK Praha, 2008

Předložená bakalářská práce představuje standardní výklad problematiky teorie masové komunikace a obecně vlivu masových médií. Z hlediska koncepce práce, přesněji okruhu témat, která vytyčují např. pojmy mediální agenda, mediální obsahy, agenda setting a indikátory skutečnosti je patrné, že převládá spíše žurnalistický přístup k popisované problematice. Samotný výběr autorů, o něž se textově T. Hrušková opírá, napovídá, jaké argumentační postupy budou ve hře. Téma procesu agenda - setting je potom speciálně pojednáno v kapitole věnované příkladu mezinárodního únosu dětí. Z obecného hlediska lze říci, že se jedná o převážně deskriptivní práci, popisující elementární souvislosti masové komunikace s využitím některých poznatků informační interakce na terénu celospolečenských vztahů. /viz str. 45 a přílohy/

Pozitivně hodnotím schopnost autorky bakalářské práce diferencovat na rovině komunikace mezi vlivy médií jako technologického instrumentu a vlivy samotných mediálních obsahů. Stejně tak kladně vyznívá začlenění problematiky indikátorů skutečnosti, neboť spolehlivě podporují její tezi z úvodní části práce o významovém utváření skutečnosti, jenž už je výsledkem určité reflexivní činnosti. To znamená, že média zde nejsou pojímána pouze jako transportní technika, ale spíše jako technika sociální konstrukce skutečnosti. Tomu odpovídá i zvolený výklad vývoje masové komunikace i následná 2. kapitola, věnovaná objasnění pojmu agenda - setting, metodologie a výzkumu veřejné agendy. Za těžiště práce lze poté považovat kapitolu 3. tj., vztahu politické a mediální agendy, a ovšem i veřejné agendy.

K práci mám některé drobné výhrady: problematiku únosů dětí je jistě zajímavé téma a je potřebné o něm psát, nicméně bez konkrétních statistických dat práce zůstane na půli cesty. Druhá připomínka je na adresu používání pojmů indikátorů skutečnosti: je opět dobře, že je autorka zahrnula do textu, ale měla by jej rozpracovat alespoň na úrovni konstrukce skutečnosti, neb i indikátory jsou nějak konstruované, a způsob jejich tvorby vypovídá o tom, co jimi půjde změřit a co nikoliv. /autorka ovšem správně zmiňuje alespoň pochybnosti o jejich využití (viz. str. 46)/.

Závěr práce je poněkud banální, ale na druhou stranu dobře ilustruje nejednoznačnost tématu, a plní tak určitou indikační funkci.

Práci hodnotím jako velmi dobrou a navrhuji hodnocení v rozsahu 35-36 bodů.

V Praze dne 13.8.2008

Jiří Bystřický